

[Ebba Strange]

Men forsvarsministeren var jo selv inde på, at det på baggrund af den vurdering, som arbejdsgruppen har foretaget af mulighederne for bygningsstandsættelse og bygningsvedligeholdelse faktisk er nødvendigt med en folketingsbeslutning, for både forsvarsministeren og hr. Sønderby stillede jo det spørgsmål til forslagsstillerne, hvor pengene skal komme fra, når folketinget nu har besluttet, at der skal ske en lovliggørelse af bygninger. Nu er det nok ingen hemmelighed her i huset, at der fra SFs side ikke ville være spor i vejen for, at de blev taget ud af forsvarsbudgettet – det skulle være os en stor fornøjelse – men da vi ikke er med i forsvarsforliget, kan det nok ikke lade sig gøre.

Men netop på baggrund af de økonomiske spørgsmål fra forsvarsministeren synes jeg, det er vigtigt, at vi har fået forslaget frem nu, sådan at beslutninger på dette område kan få indflydelse på finansloven for 1986. Det er klart, at der skal et beløb til på et eller andet sted mellem de 50 og 105 mill. kr. – nu siger forsvarsministeren 55 og 115 mill. kr. – som vi allerede godt var klar over dette her ville koste dengang, vi diskuterede Møller & Grønborgs rapport.

Et andet spørgsmål, som det er vigtigt for os, der er forslagsstillere, at diskutere, er en lokalplan. Nu har både de borgerlige ordførere og forsvarsministeren givet udtryk for, at man ikke synes, det er nogen særlig god idé med den mulighed, som vi altså har fundet i miljøloven, nemlig at der kan udarbejdes et landsplandirektiv med henvisning til § 4 i lands- og regionplanlægningsloven. Vi betragter først og fremmest Christiania som et statsligt ansvar og dermed også som en statslig opgave, og derfor mener vi, at den paragraf, vi har henvist til, er tænkt til at anvendes netop på et område som dette her. Det håber jeg vi vil blive i stand til at skaffe flertal for, og det kan jeg forstå på den socialdemokratiske ordfører at der vil være gode muligheder for.

Det spørgsmål, som jeg forstår er det, der gør dette her lidt svært for den socialdemokratiske folketingsgruppe, er betalingen til de sociale udgifter. Det er klart, at en del af de mennesker, der bor i Christiania, bor der, fordi det er Christiania. Men jeg vil gerne sige til Københavns kommune og Københavns overborgmester, at en lang række af de mennesker såmænd ville have været der

alligevel, fordi det er en storby, der altid trækker den slags mennesker til, og hvis vi ikke havde Christiania, ville de være på Vesterbro, Nørrebro, Christianshavn eller et fjerde sted. Så helt fratage Københavns kommune et ansvar over for disse grupper kan vi ikke, og det synes jeg heller ikke at Københavns kommune selv lægger op til.

Vi har foreslået den mulighed, at man bruger bistandslovens § 135. Det er en lovregel, som kun bliver meget sjældent brugt – så vidt jeg ved, er der kun to institutioner, nemlig Koføeds Skole og et hjem ovre i Vestjylland, men som jeg ikke kan huske hvad hedder – socialministeren ved nok, hvad jeg tænker på – og det er vores udgangspunkt, at den også kunne anvendes på Christiania som en særlig institution. Jeg er tilfreds med, at forsvarsministeren har sagt, at det er folketinget, der bør træffe beslutningen, og det vil vi altså gerne lægge op til at man gør ved hjælp af dette beslutningsforslag.

Hvad angår værtshusbetillingerne, nævner forsvarsministeren, at de kunne forventes afgjort i maj 1985. Jeg vil meget håbe, at det lykkes at finde en sådan model, for jeg synes, der er gjort et kolossalt godt stykke arbejde, og det skal siges til de borgerlige ordførere, at der faktisk er meget stærke kræfter i gang i Christiania i øjeblikket dels for at deltage i nogle løsningsforslag, dels for at lovliggøre vilkårene for værtshusene, og jeg håber, det lykkes i et samarbejde at få det gjort.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Det er efterhånden godt og vel 3 år siden, at et flertal i folketinget vedtog, at Christiania fortsat skulle eksistere, at Christiania skulle bevares som Christiania, og egentlig synes jeg, det er noget pinligt, at vi står her hele 3 år efter og endnu ikke har gjort noget for at følge den beslutning op. Det er på høje tid, og hvis det ikke sker nu, er jeg bange for, at det sker for sent. Og så bliver vi i virkeligheden de folk, som lovede, men ikke holdt, og i virkeligheden er medvirkende til det, man kunne betegne som en langsom kvælning. Det synes jeg ville være en katastrofe, og jeg er sikker på, at der er et flertal herinde, der er enig med mig i, at det ville være en katastrofe; det tror jeg nemlig også socialdemokratiet mener det ville være.